HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 48r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

omnē purgationē. illuminatio sup omnē illuminationē. pfectio
sup omnē pfectionē. Ipsa ait. purgatio. illuminatio. pfectio.
Sup purgationē. sup lum. an pfecta siue plus q̄ pfecta. i. sup p
fectionē. q̄ hoc omē qd dr: secdm aliqd dr: aq longe ē qd sūme
ē. ipsa sup omē hoc ÷ qd ē. Idco purgatio ē quō in se conqui
natū n recipit. & conqnationē. cōruptionē recipientib⁹ ꝛ pa
cientib⁹ cōruptionē ꝛ conqnationē tollit. & tn sup purgatio
nē quō cōruptionē n ostingit. Est illuminatio. quō in se lucet.
ꝛ ase tenebrosa clarescē facit. ꝛ sup illuminationē. quō omia
illuminans & penetrns ase n exit. Et ē pfectio. qm nich min⁹
hr in se. ꝛ min⁹ habentib⁹ qd de ē largit & pstat ex se. ꝛ tn an
pfecta. siue plq̄m pfecta. qm in singularitate boni ostat
tota. & in participatione indiuisa. ut nec min⁹ ei⁹ bonū sit
qa unū ē. nec multiplex q̄ participatū. Ipt hoc pse ipsa
pfecta ÷ q̄ qd hr aliunde n accepit. ꝛ pse ipam pfectionis
principū. qa pficiendis qd hr. largiendo, ipsa n omittit. Et est
causa omis ierarchie. & omis sac. secdm sup eminentē celsi
tudinē. Principū ē. quō ab ipa. & causa. qm p ipam. ꝛ ipter
ipsa. ꝛ fōma. quō ipsa. omis ierarchia in ordine dignita
tis. & oē sacrū in ministrio actionis dispensat. Ab ipa pdes
tinatione. p ipam cationē. ipt ipsa glificatione. ad ipam susioē.
ut ipam intuet. & ipa beatificet. Sequ. Oportet itaq: ut
estimo. ꝛ ceta. Post q̄ demonstrauit diuina beatitudinē
fōma ēē. & causa omis sac potestatis. & dispositionis. ip
sa q: ꝛ munda ēē. & lucentē. ꝛ pfecta. & munda q̄. ac pura.
ineo qd omi dissimilitudine & ꝛ fusione careat. lucentē
aut ineo qd etni luminis pulchitudinē in se ostineat. p
fecta ū ineo qd omia habens nullo indigeat. in infert.